

Λαϊκή ποίηση

20 ΙΟΥΛΙΟΥ

Χαράματα μᾶς ἦλθαν
τ' Ἀτίλα οἱ ὄρδεις
μᾶς κούρσεψαν τὰ σπίτια
ἐκωψαν ἐκκλησιές.

Σήμερα εἶναι πένθος
κλαῖνε παντοῦ οἱ ψυχές
ἀκόμα κι κομπάνες
μουρολογοῦν κι αὐτές.

Ἵλα τὰ παλληκάκια πήγανε
σὸ στρατὸ μὰ τὸ ἕνα
στὰ δύο ἐχάνετο κι αὐτό.

Ἵλοι σᾶς μακαρίζουν ἀθάνατοι
νεκροὶ

ποῦ δώσατε τὴν ζωὴ σας
γιὰ τῆς Κύπρου μας τὴν τιμὴν.

ΠΑΛΛΗΚΑΡΙ

Στοὺς δρόμους
σ' ἐβλέπαμε
καὶ σ' εἶχαμε καμάρι
ἐσὺ γενναῖο μας παιδί
κι ὠραῖο παλληκάρι.

Οἱ βάρβαροι σ' ἐξήλεψαν
σοῦ ἐκοψαν τὰ χρόνια,
ποῦ ἦταν γιὰ μᾶς πηγὴ
χαρᾶς παρηγορίας αἰώνιας.

Σοῦ κλείσανε τὰ μάτια σου
σὲ ἐσκέπασαν τὰ χιόνια
μὰ θάνε ὄγκος λευτεριάς
τὰ εἰκοσί σου χρόνια.

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΔΙΩΓΜΟΥΣ

Ἐχετε γιὰ σπιτάκι μου
καὶ κλίνη ποῦ κοιμοῦμαι
κι αὐλή ποῦ σ' ἐκαμάριωνα
καὶ μέσα διαβιοῦμεν.

ΕΞΙ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΧΡΥΣΤΑΛΛΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ*

ΚΥΠΡΟΣ ΜΟΥ

Κύπρος μου
κι ἂν οἱ βάρβαροι
σὲ ρήμαξαν
κι ἂν οἱ λεβέντες σου
κείτονται νεκρὰ στοῦ Πενταδά-
κτιλου
τὴν ἀπόκορημνη κορφῇ
κι ἂν οἱ Μάνες καὶ οἱ κόρες σου
κλαῖνε μαυροφορεμένες
στὰ τσαντήρια, ἀπ' τοῦ Τούρκου
Βάρβαροι Ἀτίλα τὴν ὄρδη.
Ἐσὺ καλὰ τὶ ξέρεις Χριστέ μου
ὅτι μετὰ τὸν θάνατον
Ἄνάσταση ἀκολουθεῖ.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Ἐσεῖς ἀδέλφια
Χριστιανοὶ
στὰ ξένα ὅπου νᾶστε
τὴν προσευχὴ σας στείλετε
ἀπ' τῆς ψυχῆς τὰ βάθη
παρακαλέστε τὸν Χριστὸ
γιὰ νὰ μᾶς βοηθήσει
ν' ἀνοίξουμε τὰ σπίτια μας
νὰ πᾶμε στὸ σχολιό μας
ποῦταν γιὰ μᾶς πηγὴ χαρᾶς
κι ἐλπίδα τῶν γονιῶν μας.

ΜΑΝΑ

Σὲ κάθε τόπο καὶ γωνία
βλέπεις μιὰ Μάνα νὰ θρηνᾷ
τὸ παλληκάρι τῆς
τ' ἀγνὸ ποῦ δὲν θὰ δεῖ ποτὲ ξανά.

Ἵμως κανεὶς
δὲν τὸ ἤμπορεῖ
παρηγοριά νὰ δώσει
στὴν ἄμοιρη Μάνα
ποῦχασε τὸ γενναῖο τῆς παιδί

* Δημοσιεύοντας τὰ ποιήματα αὐτὰ παρουσιάζουμε — ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὶς στιχουργικὲς ἀδυναμίες τους — τὴν ψυχικὴ ἀντίδραση τοῦ λαοῦ στὴν ἀδόκητη συμφορὰ ποῦ ἐπληξε τὴν Κύπρο. Συμπελοῦμε ἔτσι στὴν ἀνάγκη παρουσίαση γιὰ τὸν ἱστορικὸ τοῦ μέλλοντος τῆς λαϊκῆς ψυχῆς γιὰ τὸ μεγάλο ἔγκλημα.